

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 769/2014-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. decembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 22497/2013 až sp. zn. Rvp 22503/2013, sp. zn. Rvp 3483/2014 až sp. zn. Rvp 3486/2014, sp. zn. Rvp 3870/2014 až sp. zn. Rvp 3881/2014, sp. zn. Rvp 4079/2014 až sp. zn. Rvp 4084/2014, sp. zn. Rvp 4098/2014, sp. zn. Rvp 4647/2014 až sp. zn. Rvp 4652/2014, sp. zn. Rvp 4814/2014 až sp. zn. Rvp 4819/2014, sp. zn. Rvp 5195/2014 až sp. zn. Rvp 5198/2014, sp. zn. Rvp 5729/2014, sp. zn. Rvp 6033/2014 až sp. zn. Rvp 6035/2014, sp. zn. Rvp 6430/2014, sp. zn. Rvp 6490/2014 až sp. zn. Rvp 6492/2014, sp. zn. Rvp 6826/2014 až sp. zn. Rvp 6830/2014, sp. zn. Rvp 6832/2014 až sp. zn. Rvp 6845/2014, sp. zn. Rvp 8056/2014 až sp. zn. Rvp 8057/2014, sp. zn. Rvp 8110/2014 až sp. zn. Rvp 8112/2014, sp. zn. Rvp 8232/2014 až sp. zn. Rvp 8235/2014, sp. zn. Rvp 8488/2014, sp. zn. Rvp 8620/2014 až sp. zn. Rvp 8627/2014 a sp. zn. Rvp 8785/2014 až sp. zn. Rvp 8787/2014 vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva podľa čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) a jeho uzneseniami sp. zn. 6 CoE 98/2013 z 27. augusta 2013 (sp. zn. Rvp 22497/2013), sp. zn. 6 CoE 96/2013 zo 4. júla 2013 (sp. zn.

Rvp 22498/2013), sp. zn. 23 CoE 45/2013 zo 17. júna 2013 (sp. zn. Rvp 22499/2013), sp. zn. 6 CoE 56/2013 z 27. augusta 2013 (sp. zn. Rvp 22500/2013), sp. zn. 11 CoE 187/2012 z 28. júna 2013 (sp. zn. Rvp 22501/2013), sp. zn. 10 CoE 198/2013 z 30. mája 2013 (sp. zn. Rvp 22502/2013), sp. zn. 11 CoE 45/2013 z 23. júla 2013 (sp. zn. Rvp 22503/2013), sp. zn. 11 CoE 180/2013 z 18. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 3483/2014), sp. zn. 21 CoE 67/2013 z 31. októbra 2013 (sp. zn. Rvp 3484/2014), sp. zn. 6 CoE 275/2013 z 28. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 3485/2014), sp. zn. 6 CoE 107/2013 z 28. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 3486/2014), sp. zn. 24 CoE 105/2013 z 11. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 3870/2014), sp. zn. 24 CoE 106/2013 z 11. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 3871/2014), sp. zn. 24 CoE 103/2013 z 11. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 3872/2014), sp. zn. 11 CoE 303/2013 z 29. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 3873/2014), sp. zn. 23 CoE 289/2013 z 27. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 3874/2014), sp. zn. 21 CoE 65/2013 z 31. októbra 2013 (sp. zn. Rvp 3875/2014), sp. zn. 9 CoE 81/2013 z 28. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 3876/2014), sp. zn. 10 CoE 532/2013 z 30. októbra 2013 (sp. zn. Rvp 3877/2014), sp. zn. 23 CoE 321/2013 z 18. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 3878/2014), sp. zn. 11 CoE 56/2013 z 11. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 3879/2014), sp. zn. 23 CoE 372/2013 z 18. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 3880/2014), sp. zn. 23 CoE 128/2013 z 13. januára 2014 (sp. zn. Rvp 3881/2014), sp. zn. 6 CoE 259/2013 z 28. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 4079/2014 a sp. zn. Rvp 4098/2014), sp. zn. 23 CoE 242/2013 z 18. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 4080/2014), sp. zn. 9 CoE 65/2013 z 19. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 4081/2014), sp. zn. 23 CoE 320/2013 z 18. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 4082/2014), sp. zn. 23 CoE 200/2013 z 18. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 4083/2014), sp. zn. 10 CoE 389/2013 z 11. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 4084/2014), sp. zn. 23 CoE 310/2013 z 18. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 4647/2014), sp. zn. 23 CoE 48/2013 z 20. januára 2014 (sp. zn. Rvp 4648/2014), sp. zn. 10 CoE 464/2013 z 18. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 4649/2014), sp. zn. 10 CoE 463/2013 z 18. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 4650/2014), sp. zn. 5 CoE 138/2013 z 19. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 4651/2014), sp. zn. 23 CoE 47/2013 z 29. januára 2014 (sp. zn. Rvp 4652/2014), sp. zn. 9 CoE 136/2013 z 30. januára 2014 (sp. zn. Rvp 4814/2014), sp. zn. 23 CoE 74/2013 z 20. januára 2014 (sp. zn. Rvp 4815/2014), sp. zn. 11 CoE 247/2013 z 29. januára 2014 (sp. zn. Rvp 4816/2014), sp. zn. 23 CoE 120/2013 z 13. januára 2014 (sp. zn. Rvp 4817/2014), sp. zn.

21 CoE 109/2013 z 30. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 4818/2014), sp. zn. 3 CoE 250/2013 z 30. januára 2014 (sp. zn. Rvp 4819/2014), sp. zn. 3 CoE 234/2013 z 30. januára 2014 (sp. zn. Rvp 5195/2014), sp. zn. 11 CoE 291/2013 z 18. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5196/2014), sp. zn. 11 CoE 316/2013 z 31. januára 2014 (sp. zn. Rvp 5197/2014), sp. zn. 26 CoE 4/2013 z 31. januára 2014 (sp. zn. Rvp 5198/2014), sp. zn. 5 CoE 79/2013 z 23. januára 2014 (sp. zn. Rvp 5729/2014), sp. zn. 3 CoE 224/2013 z 27. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6033/2014), sp. zn. 25 CoE 22/2013 zo 17. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6034/2014), sp. zn. 11 CoE 317/2013 z 31. januára 2014 (sp. zn. Rvp 6035/2014), sp. zn. 25 CoE 24/2013 z 19. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6430/2014), sp. zn. 3 CoE 247/2013 z 27. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6490/2014), sp. zn. 23 CoE 104/2013 z 13. januára 2014 (sp. zn. Rvp 6491/2014), sp. zn. 23 CoE 103/2013 z 20. januára 2014 (sp. zn. Rvp 6492/2014), sp. zn. 11 CoE 245/2013 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6826/2014), sp. zn. 11 CoE 246/2013 z 19. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6827/2014), sp. zn. 11 CoE 311/2013 z 31. januára 2014 (sp. zn. Rvp 6828/2014), sp. zn. 5 CoE 106/2013 z 27. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6829/2014), sp. zn. 23 CoE 106/2013 z 26. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6830/2014), sp. zn. 9 CoE 205/2013 z 25. marca 2014 (sp. zn. Rvp 6832/2014), sp. zn. 11 CoE 222/2013 z 19. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6833/2014), sp. zn. 23 CoE 435/2013 z 18. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 6834/2014), sp. zn. 24 CoE 328/2013 z 19. marca 2014 (sp. zn. Rvp 6835/2014), sp. zn. 3 CoE 259/2013 z 25. marca 2014 (sp. zn. Rvp 6836/2014), sp. zn. 24 CoE 278/2013 z 25. marca 2014 (sp. zn. Rvp 6837/2014), sp. zn. 26 CoE 23/2013 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6838/2014), sp. zn. 26 CoE 21/2013 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6839/2014), sp. zn. 6 CoE 276/2013 z 27. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6840/2014), sp. zn. 21 CoE 157/2013 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6841/2014), sp. zn. 23 CoE 199/2013 z 26. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6842/2014), sp. zn. 11 CoE 328/2013 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6843/2014), sp. zn. 24 CoE 233/2013 zo 4. marca 2014 (sp. zn. Rvp 6844/2014), sp. zn. 24 CoE 34/2013 z 5. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6845/2014), sp. zn. 6 CoE 280/2013 z 27. februára 2014 (sp. zn. Rvp 8056/2014), sp. zn. 3 CoE 252/2013 z 25. marca 2014 (sp. zn. Rvp 8057/2014), sp. zn. 6 CoE 240/2013 z 27. februára 2014 (sp. zn. Rvp 8110/2014), sp. zn. 3 CoE 261/2013 z 25. marca 2014 (sp. zn. Rvp 8111/2014), sp. zn. 25 CoE 25/2013 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 8112/2014), sp. zn. 24 CoE 246/2013

z 26. marca 2014 (sp. zn. Rvp 8232/2014), sp. zn. 6 CoE 347/2013 z 27. februára 2014 (sp. zn. Rvp 8233/2014), sp. zn. 9 CoE 217/2013 z 15. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 8234/2014), sp. zn. 26 CoE 18/2013 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 8235/2014), sp. zn. 11 CoE 281/2013 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 8488/2014), sp. zn. 26 CoE 59/2013 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 8620/2014), sp. zn. 6 CoE 357/2013 z 24. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 8621/2014), sp. zn. 23 CoE 309/2013 zo 16. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 8622/2014), sp. zn. 11 CoE 314/2013 z 29. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 8623/2014), sp. zn. 24 CoE 315/2013 z 2. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 8624/2014), sp. zn. 21 CoE 165/2013 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 8625/2014), sp. zn. 6 CoE 283/2013 z 24. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 8626/2014), sp. zn. 21 CoE 22/2013 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 8627/2014), sp. zn. 21 CoE 58/2013 z 30. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 8785/2014), sp. zn. 9 CoE 183/2013 z 29. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 8786/2014) a sp. zn. 26 CoE 8/2014 z 28. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 8787/2014), ako aj postupom Okresného súdu Senica a jeho uzneseniami sp. zn. 6 Er 510/2009 z 25. júna 2012 (sp. zn. Rvp 22497/2013), sp. zn. 5 Er 589/2007 z 21. novembra 2012 (sp. zn. Rvp 22498/2013), sp. zn. 5 Er 567/2008 zo 4. septembra 2012 (sp. zn. Rvp 22499/2013), sp. zn. 3 Er 547/2010 z 10. augusta 2012 (sp. zn. Rvp 22500/2013), sp. zn. 4 Er 325/2004 z 12. apríla 2012 (sp. zn. Rvp 22501/2013), sp. zn. 5 Er 603/2009 z 21. novembra 2012 (sp. zn. Rvp 22502/2013), sp. zn. 3 Er 587/2010 z 9. augusta 2012 (sp. zn. Rvp 22503/2013), sp. zn. 13 Er 299/2006 z 28. mája 2012 (sp. zn. Rvp 3483/2014), sp. zn. 6 Er 780/2009 z 25. júna 2012 (sp. zn. Rvp 3484/2014), sp. zn. 6 Er 549/2008 z 12. decembra 2012 (sp. zn. Rvp 3485/2014), sp. zn. 13 Er 483/2006 z 3. septembra 2012 (sp. zn. Rvp 3486/2014), sp. zn. 6 Er 779/2009 z 25. júna 2012 (sp. zn. Rvp 3870/2014), sp. zn. 6 Er 561/2009 z 25. júna 2012 (sp. zn. Rvp 3871/2014), sp. zn. 6 Er 575/2008 z 25. júna 2012 (sp. zn. Rvp 3872/2014), sp. zn. 6 Er 139/2005 z 8. januára 2013 (sp. zn. Rvp 3873/2014), sp. zn. 6 Er 730/2006 z 27. januára 2011 (sp. zn. Rvp 3874/2014), sp. zn. 6 Er 287/2008 z 25. júla 2012 (sp. zn. Rvp 3875/2014), sp. zn. 6 Er 583/2008 z 25. júna 2012 (sp. zn. Rvp 3876/2014), sp. zn. 9 Er 72/2005 zo 16. augusta 2012 (sp. zn. Rvp 3877/2014), sp. zn. 4 Er 589/2008 z 8. marca 2013 (sp. zn. Rvp 3878/2014), sp. zn. 3 Er 545/2010 z 9. augusta 2012 (sp. zn. Rvp 3879/2014), sp. zn. 12 Er 859/2006 z 10. septembra 2012 (sp. zn. Rvp 3880/2014), sp. zn. 5 Er 347/2005 z 20. novembra 2012 (sp. zn. Rvp 3881/2014), sp. zn. 9 Er 767/2006 z 5. novembra 2012

(sp. zn. Rvp 4079/2014 a sp. zn. Rvp 4098/2014), sp. zn. 9 Er 207/2010 z 2. mája 2012 (sp. zn. Rvp 4080/2014), sp. zn. 8 Er 838/2009 z 3. septembra 2012 (sp. zn. Rvp 4081/2014), sp. zn. 4 Er 448/2009 z 11. marca 2013 (sp. zn. Rvp 4082/2014), sp. zn. 4 Er 300/2006 z 2. apríla 2013 (sp. zn. Rvp 4083/2014), sp. zn. 10 Er 545/2010 z 15. augusta 2012 (sp. zn. Rvp 4084/2014), sp. zn. 12 Er 479/2007 z 29. júna 2012 (sp. zn. Rvp 4647/2014), sp. zn. 10 Er 635/2010 z 15. augusta 2012 (sp. zn. Rvp 4648/2014), sp. zn. 5 Er 504/2009 z 13. decembra 2012 (sp. zn. Rvp 4649/2014), sp. zn. 9 Er 480/2007 z 8. januára 2013 (sp. zn. Rvp 4650/2014), sp. zn. 11 Er 541/2010 z 20. novembra 2012 (sp. zn. Rvp 4651/2014), sp. zn. 12 Er 610/2006 z 5. septembra 2012 (sp. zn. Rvp 4652/2014), sp. zn. 3 Er 101/2008 z 30. mája 2012 (sp. zn. Rvp 4814/2014), sp. zn. 3 Er 864/2009 z 30. júla 2012 (sp. zn. Rvp 4815/2014), sp. zn. 3 Er 500/2009 z 3. septembra 2012 (sp. zn. Rvp 4816/2014), sp. zn. 3 Er 104/2009 zo 4. septembra 2012 (sp. zn. Rvp 4817/2014), sp. zn. 3 Er 185/2008 z 30. mája 2012 (sp. zn. Rvp 4818/2014), sp. zn. 11 Er 837/2009 z 2. júla 2012 (sp. zn. Rvp 4819/2014), sp. zn. 7 Er 99/2006 zo 6. decembra 2012 (sp. zn. Rvp 5195/2014), sp. zn. 7 Er 75/2009 z 15. januára 2013 (sp. zn. Rvp 5196/2014), sp. zn. 12 Er 102/2006 z 27. decembra 2012 (sp. zn. Rvp 5197/2014), sp. zn. 3 Er 396/2010 z 30. júla 2012 (sp. zn. Rvp 5198/2014), sp. zn. 6 Er 181/2009 z 25. júna 2012 (sp. zn. Rvp 5729/2014), sp. zn. 3 Er 865/2009 z 30. júla 2012 (sp. zn. Rvp 6033/2014), sp. zn. 11 Er 874/2009 z 2. júla 2012 (sp. zn. Rvp 6034/2014), sp. zn. 4 Er 502/2009 z 11. marca 2013 (sp. zn. Rvp 6035/2014), sp. zn. 6 Er 649/2009 z 18. júna 2012 (sp. zn. Rvp 6430/2014), sp. zn. 11 Er 188/2008 z 29. júna 2012 (sp. zn. Rvp 6490/2014), sp. zn. 8 Er 877/2009 z 31. augusta 2012 (sp. zn. Rvp 6491/2014), sp. zn. 8 Er 56/2010 z 27. augusta 2012 (sp. zn. Rvp 6492/2014), sp. zn. 9 Er 301/2006 z 3. septembra 2012 (sp. zn. Rvp 6826/2014), sp. zn. 3 Er 551/2009 z 3. septembra 2012 (sp. zn. Rvp 6827/2014), sp. zn. 5 Er 351/2009 z 29. októbra 2012 (sp. zn. Rvp 6828/2014), sp. zn. 5 Er 235/2005 z 19. novembra 2012 (sp. zn. Rvp 6829/2014), sp. zn. 8 Er 546/2010 z 24. septembra 2012 (sp. zn. Rvp 6830/2014), sp. zn. 3 Er 776/2009 z 30. júla 2012 (sp. zn. Rvp 6832/2014), sp. zn. 12 Er 99/2006 z 26. júla 2012 (sp. zn. Rvp 6833/2014), sp. zn. 14 Er 22/2007 z 23. apríla 2012 (sp. zn. Rvp 6834/2014), sp. zn. 5 Er 584/2008 zo 4. septembra 2012 (sp. zn. Rvp 6835/2014), sp. zn. 4 Er 283/2009 z 8. marca 2013 (sp. zn. Rvp 6836/2014), sp. zn. 3 Er 543/2010 z 10. augusta 2012 (sp. zn. Rvp 6837/2014),

sp. zn. 4 Er 703/2009 zo 14. marca 2013 (sp. zn. Rvp 6838/2014), sp. zn. 4 Er 600/2009 z 8. marca 2013 (sp. zn. Rvp 6839/2014), sp. zn. 4 Er 290/2009 z 25. marca 2013 (sp. zn. Rvp 6840/2014), sp. zn. 3 Er 1/2009 zo 4. septembra 2012 (sp. zn. Rvp 6841/2014), sp. zn. 13 Er 478/2007 z 31. mája 2012 (sp. zn. Rvp 6842/2014), sp. zn. 4 Er 869/2009 z 11. marca 2013 (sp. zn. Rvp 6843/2014), sp. zn. 4 Er 182/2009 z 26. marca 2013 (sp. zn. Rvp 6844/2014), sp. zn. 12 Er 34/2007 z 1. októbra 2012 (sp. zn. Rvp 6845/2014), sp. zn. 9 Er 3/2010 z 2. mája 2012 (sp. zn. Rvp 8056/2014), sp. zn. 4 Er 330/2009 z 25. marca 2013 (sp. zn. Rvp 8057/2014), sp. zn. 10 Er 550/2010 z 1. októbra 2012 (sp. zn. Rvp 8110/2014), sp. zn. 4 Er 661/2008 z 25. marca 2013 (sp. zn. Rvp 8111/2014), sp. zn. 11 Er 262/2010 z 20. novembra 2012 (sp. zn. Rvp 8112/2014), sp. zn. 3 Er 669/2009 z 30. júla 2012 (sp. zn. Rvp 8232/2014), sp. zn. 9 Er 240/2010 z 2. mája 2012 (sp. zn. Rvp 8233/2014), sp. zn. 5 Er 193/2006 z 5. septembra 2012 (sp. zn. Rvp 8234/2014), sp. zn. 6 Er 180/2009 z 10. decembra 2012 (sp. zn. Rvp 8235/2014), sp. zn. 8 Er 235/2005 z 28. januára 2013 (sp. zn. Rvp 8488/2014), sp. zn. 4 Er 635/2009 zo 14. marca 2013 (sp. zn. Rvp 8620/2014), sp. zn. 4 Er 349/2009 z 25. marca 2013 (sp. zn. Rvp 8621/2014), sp. zn. 6 Er 859/2006 zo 14. februára 2012 (sp. zn. Rvp 8622/2014), sp. zn. 4 Er 588/2008 z 6. marca 2013 (sp. zn. Rvp 8623/2014), sp. zn. 4 Er 155/2008 zo 6. marca 2013 (sp. zn. Rvp 8624/2014), sp. zn. 13 Er 720/2006 z 19. marca 2013 (sp. zn. Rvp 8625/2014), sp. zn. 4 Er 585/2007 zo 6. marca 2013 (sp. zn. Rvp 8626/2014), sp. zn. 5 Er 860/2006 zo 4. septembra 2012 (sp. zn. Rvp 8627/2014), sp. zn. 3 Er 598/2009 z 3. septembra 2012 (sp. zn. Rvp 8785/2014), sp. zn. 3 Er 186/2008 zo 17. septembra 2012 (sp. zn. Rvp 8786/2014) a sp. zn. 3 Er 502/2009 z 25. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 8787/2014) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 22497/2013 až sp. zn. Rvp 22503/2013, sp. zn. Rvp 3483/2014 až sp. zn. Rvp 3486/2014, sp. zn. Rvp 3870/2014 až sp. zn. Rvp 3881/2014, sp. zn. Rvp 4079/2014 až sp. zn. Rvp 4084/2014, sp. zn. Rvp 4098/2014, sp. zn. Rvp 4647/2014 až sp. zn. Rvp 4652/2014, sp. zn. Rvp 4814/2014 až sp. zn. Rvp 4819/2014, sp. zn. Rvp 5195/2014 až sp. zn. Rvp 5198/2014, sp. zn. Rvp 5729/2014, sp. zn. Rvp 6033/2014 až sp. zn.

Rvp 6035/2014, sp. zn. Rvp 6430/2014, sp. zn. Rvp 6490/2014 až sp. zn. Rvp 6492/2014, sp. zn. Rvp 6826/2014 až sp. zn. Rvp 6830/2014, sp. zn. Rvp 6832/2014 až sp. zn. Rvp 6845/2014, sp. zn. Rvp 8056/2014 až sp. zn. Rvp 8057/2014, sp. zn. Rvp 8110/2014 až sp. zn. Rvp 8112/2014, sp. zn. Rvp 8232/2014 až sp. zn. Rvp 8235/2014, sp. zn. Rvp 8488/2014, sp. zn. Rvp 8620/2014 až sp. zn. 8627/2014 a sp. zn. Rvp 8785/2014 až sp. zn. Rvp 8787/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 22497/2013.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 22497/2013 o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 8. novembra 2013, 1. apríla 2014, 7. apríla 2014, 11. apríla 2014, 14. apríla 2014, 17. apríla 2014, 25. apríla 2014, 2. mája 2014, 14. mája 2014, 19. mája 2014, 26. mája 2014, 27. mája 2014, 9. júna 2014, 7. júla 2014, 11. júla 2014, 17. júla 2014, 21. júla 2014 a 28. júla 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 12, ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a zároveň aj práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) a jeho uzneseniami sp. zn. 6 CoE 98/2013 z 27. augusta 2013, sp. zn. 6 CoE 96/2013 zo 4. júla 2013, sp. zn. 23 CoE 45/2013 zo 17. júna 2013, sp. zn. 6 CoE 56/2013 z 27. augusta 2013, sp. zn. 11 CoE 187/2012 z 28. júna 2013, sp. zn. 10 CoE 198/2013 z 30. mája 2013, sp. zn. 11 CoE 45/2013 z 23. júla 2013, sp. zn. 11 CoE 180/2013 z 18. decembra 2013, sp. zn. 21 CoE 67/2013 z 31. októbra 2013, sp. zn.

6 CoE 275/2013 z 28. novembra 2013, sp. zn. 6 CoE 107/2013 z 28. novembra 2013, sp. zn. 24 CoE 105/2013 z 11. decembra 2013, sp. zn. 24 CoE 106/2013 z 11. decembra 2013, sp. zn. 24 CoE 103/2013 z 11. decembra 2013, sp. zn. 11 CoE 303/2013 z 29. novembra 2013, sp. zn. 23 CoE 289/2013 z 27. novembra 2013, sp. zn. 21 CoE 65/2013 z 31. októbra 2013, sp. zn. 9 CoE 81/2013 z 28. novembra 2013, sp. zn. 10 CoE 532/2013 z 30. októbra 2013, sp. zn. 23 CoE 321/2013 z 18. decembra 2013, sp. zn. 11 CoE 56/2013 z 11. decembra 2013, sp. zn. 23 CoE 372/2013 z 18. decembra 2013, sp. zn. 23 CoE 128/2013 z 13. januára 2014, sp. zn. 6 CoE 259/2013 z 28. novembra 2013, sp. zn. 23 CoE 242/2013 z 18. decembra 2013, sp. zn. 9 CoE 65/2013 z 19. novembra 2013, sp. zn. 23 CoE 320/2013 z 18. decembra 2013, sp. zn. 23 CoE 200/2013 z 18. decembra 2013, sp. zn. 10 CoE 389/2013 z 11. decembra 2013, sp. zn. 23 CoE 310/2013 z 18. decembra 2013, sp. zn. 23 CoE 48/2013 z 20. januára 2014, sp. zn. 10 CoE 464/2013 z 18. decembra 2013, sp. zn. 10 CoE 463/2013 z 18. decembra 2013, sp. zn. 5 CoE 138/2013 z 19. decembra 2013, sp. zn. 23 CoE 47/2013 z 29. januára 2014, sp. zn. 9 CoE 136/2013 z 30. januára 2014, sp. zn. 23 CoE 74/2013 z 20. januára 2014, sp. zn. 11 CoE 247/2013 z 29. januára 2014, sp. zn. 23 CoE 120/2013 z 13. januára 2014, sp. zn. 21 CoE 109/2013 z 30. decembra 2013, sp. zn. 3 CoE 250/2013 z 30. januára 2014, sp. zn. 3 CoE 234/2013 z 30. januára 2014, sp. zn. 11 CoE 291/2013 z 18. decembra 2013, sp. zn. 11 CoE 316/2013 z 31. januára 2014, sp. zn. 26 CoE 4/2013 z 31. januára 2014, sp. zn. 5 CoE 79/2013 z 23. januára 2014, sp. zn. 3 CoE 224/2013 z 27. februára 2014, sp. zn. 25 CoE 22/2013 z 17. februára 2014, sp. zn. 11 CoE 317/2013 z 31. januára 2014, sp. zn. 25 CoE 24/2013 z 19. februára 2014, sp. zn. 3 CoE 247/2013 z 27. februára 2014, sp. zn. 23 CoE 104/2013 z 13. januára 2014, sp. zn. 23 CoE 103/2013 z 20. januára 2014, sp. zn. 11 CoE 245/2013 z 28. februára 2014, sp. zn. 11 CoE 246/2013 z 19. februára 2014, sp. zn. 11 CoE 311/2013 z 31. januára 2014, sp. zn. 5 CoE 106/2013 z 27. februára 2014, 23 CoE 106/2013 z 26. februára 2014, sp. zn. 9 CoE 205/2013 z 25. marca 2014, sp. zn. 11 CoE 222/2013 z 19. februára 2014, sp. zn. 23 CoE 435/2013 z 18. decembra 2013, sp. zn. 24 CoE 328/2013 z 19. marca 2014, sp. zn. 3 CoE 259/2013 z 25. marca 2014, sp. zn. 24 CoE 278/2013 z 25. marca 2014, sp. zn. 26 CoE 23/2013 z 28. februára 2014, sp. zn. 26 CoE 21/2013 z 28. februára 2014, sp. zn. 6 CoE 276/2013 z 27. februára 2014, sp. zn. 21 CoE 157/2013 z 28. februára 2014, sp. zn. 23 CoE 199/2013 z 26. februára 2014, sp. zn.

11 CoE 328/2013 z 28. februára 2014, sp. zn. 24 CoE 233/2013 zo 4. marca 2014, sp. zn.
24 CoE 34/2013 z 5. februára 2014, sp. zn. 6 CoE 280/2013 z 27. februára 2014, sp. zn.
3 CoE 252/2013 z 25. marca 2014, sp. zn. 6 CoE 240/2013 z 27. februára 2014, sp. zn.
3 CoE 261/2013 z 25. marca 2014, sp. zn. 25 CoE 25/2013 z 31. marca 2014, sp. zn.
24 CoE 246/2013 z 26. marca 2014, sp. zn. 6 CoE 347/2013 z 27. februára 2014, sp. zn.
9 CoE 217/2013 z 15. apríla 2014, sp. zn. 26 CoE 18/2013 z 28. februára 2014, sp. zn.
11 CoE 281/2013 z 31. marca 2014, sp. zn. 26 CoE 59/2013 z 31. marca 2014, sp. zn.
6 CoE 357/2013 z 24. apríla 2014, sp. zn. 23 CoE 309/2013 zo 16. apríla 2014, sp. zn.
11 CoE 314/2013 z 29. apríla 2014, sp. zn. 24 CoE 315/2013 z 2. apríla 2014, sp. zn.
21 CoE 165/2013 z 31. marca 2014, sp. zn. 6 CoE 283/2013 z 24. apríla 2014, sp. zn.
21 CoE 22/2013 z 31. marca 2014, sp. zn. 21 CoE 58/2013 z 30. apríla 2014, sp. zn.
9 CoE 183/2013 z 29. apríla 2014 a sp. zn. 26 CoE 8/2014 z 28. apríla 2014 (ďalej len
„napadnuté uznesenia krajského súdu“), ako aj postupom Okresného súdu Senica (ďalej len
„okresný súd“) a jeho uzneseniami sp. zn. 6 Er 510/2009 z 25. júna 2012, sp. zn.
5 Er 589/2007 z 21. novembra 2012, sp. zn. 5 Er 567/2008 zo 4. septembra 2012, sp. zn.
3 Er 547/2010 z 10. augusta 2012, sp. zn. 4 Er 325/2004 z 12. apríla 2012, sp. zn.
5 Er 603/2009 z 21. novembra 2012, sp. zn. 3 Er 587/2010 z 9. augusta 2012), sp. zn.
13 Er 299/2006 z 28. mája 2012, sp. zn. 6 Er 780/2009 z 25. júna 2012, sp. zn.
6 Er 549/2008 z 12. decembra 2012, sp. zn. 13 Er 483/2006 z 3. septembra 2012, sp. zn.
6 Er 779/2009 z 25. júna 2012, sp. zn. 6 Er 561/2009 z 25. júna 2012, sp. zn. 6 Er 575/2008
z 25. júna 2012, sp. zn. 6 Er 139/2005 z 8. januára 2013, sp. zn. 6 Er 730/2006 z 27. januára
2011, sp. zn. 6 Er 287/2008 z 25. júla 2012, sp. zn. 6 Er 583/2008 z 25. júna 2012, sp. zn.
9 Er 72/2005 zo 16. augusta 2012, sp. zn. 4 Er 589/2008 z 8. marca 2013, sp. zn.
3 Er 545/2010 z 9. augusta 2012, sp. zn. 12 Er 859/2006 z 10. septembra 2012, sp. zn.
5 Er 347/2005 z 20. novembra 2012, sp. zn. 9 Er 767/2006 z 5. novembra 2012, sp. zn.
9 Er 207/2010 z 2. mája 2012, sp. zn. 8 Er 838/2009 z 3. septembra 2012, sp. zn.
4 Er 448/2009 z 11. marca 2013, sp. zn. 4 Er 300/2006 z 2. apríla 2013, sp. zn.
10 Er 545/2010 z 15. augusta 2012, sp. zn. 12 Er 479/2007 z 29. júna 2012, sp. zn.
10 Er 635/2010 z 15. augusta 2012, sp. zn. 5 Er 504/2009 z 13. decembra 2012, sp. zn.
9 Er 480/2007 z 8. januára 2013, sp. zn. 11 Er 541/2010 z 20. novembra 2012, sp. zn.
12 Er 610/2006 z 5. septembra 2012, sp. zn. 3 Er 101/2008 z 30. mája 2012, sp. zn.

3 Er 864/2009 z 30. júla 2012, sp. zn. 3 Er 500/2009 z 3. septembra 2012, sp. zn. 3 Er 104/2009 zo 4. septembra 2012, sp. zn. 3 Er 185/2008 z 30. mája 2012, sp. zn. 11 Er 837/2009 z 2. júla 2012, sp. zn. 7 Er 99/2006 zo 6. decembra 2012, sp. zn. 7 Er 75/2009 z 15. januára 2013, sp. zn. 12 Er 102/2006 z 27. decembra 2012, sp. zn. 3 Er 396/2010 z 30. júla 2012, sp. zn. 6 Er 181/2009 z 25. júna 2012, sp. zn. 3 Er 865/2009 z 30. júla 2012, sp. zn. 11 Er 874/2009 z 2. júla 2012, sp. zn. 4 Er 502/2009 z 11. marca 2013, sp. zn. 6 Er 649/2009 z 18. júna 2012, sp. zn. 11 Er 188/2008 z 29. júna 2012, sp. zn. 8 Er 877/2009 z 31. augusta 2012, sp. zn. 8 Er 56/2010 z 27. augusta 2012, sp. zn. 9 Er 301/2006 z 3. septembra 2012, sp. zn. 3 Er 551/2009 z 3. septembra 2012, sp. zn. 5 Er 351/2009 z 29. októbra 2012, sp. zn. 5 Er 235/2005 z 19. novembra 2012, sp. zn. 8 Er 546/2010 z 24. septembra 2012, sp. zn. 3 Er 776/2009 z 30. júla 2012, sp. zn. 12 Er 99/2006 z 26. júla 2012, sp. zn. 14 Er 22/2007 z 23. apríla 2012, sp. zn. 5 Er 584/2008 z 4. septembra 2012, sp. zn. 4 Er 283/2009 z 8. marca 2013, sp. zn. 3 Er 543/2010 z 10. augusta 2012, sp. zn. 4 Er 703/2009 z 14. marca 2013), sp. zn. 4 Er 600/2009 z 8. marca 2013, sp. zn. 4 Er 290/2009 z 25. marca 2013, sp. zn. 3 Er 1/2009 zo 4. septembra 2012, sp. zn. 13 Er 478/2007 z 31. mája 2012, sp. zn. 4 Er 869/2009 z 11. marca 2013, sp. zn. 4 Er 182/2009 z 26. marca 2013, sp. zn. 12 Er 34/2007 z 1. októbra 2012, sp. zn. 9 Er 3/2010 z 2. mája 2012, sp. zn. 4 Er 330/2009 z 25. marca 2013, sp. zn. 10 Er 550/2010 z 1. októbra 2012, sp. zn. 4 Er 661/2008 z 25. marca 2013, sp. zn. 11 Er 262/2010 z 20. novembra 2012, sp. zn. 3 Er 669/2009 z 30. júla 2012, sp. zn. 9 Er 240/2010 z 2. mája 2012, sp. zn. 5 Er 193/2006 z 5. septembra 2012, sp. zn. 6 Er 180/2009 z 10. decembra 2012, sp. zn. 8 Er 235/2005 z 28. januára 2013, sp. zn. 4 Er 635/2009 zo 14. marca 2013, sp. zn. 4 Er 349/2009 z 25. marca 2013, sp. zn. 6 Er 859/2006 zo 14. februára 2012, sp. zn. 4 Er 588/2008 zo 6. marca 2013, sp. zn. 4 Er 155/2008 zo 6. marca 2013, sp. zn. 13 Er 720/2006 z 19. marca 2013, sp. zn. 4 Er 585/2007 zo 6. marca 2013, sp. zn. 5 Er 860/2006 zo 4. septembra 2012, sp. zn. 3 Er 598/2009 z 3. septembra 2012, sp. zn. 3 Er 186/2008 zo 17. septembra 2012 a sp. zn. 3 Er 502/2009 z 25. novembra 2013 (ďalej len „napadnuté uznesenia okresného súdu“).

Sťažovateľka v predostretej argumentácii (už mnohonásobne a pravidelne sa opakujúcej, pozn.) atakuje závery vyplývajúce z rozhodovacej činnosti okresného súdu, ako

aj krajského súdu, ktorým vytyka ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávnych ustanovení príslušných právnych predpisov na predmetnú právnu vec sa vzťahujúcich a zároveň poskytuje ústavnému súdu vlastnú interpretáciu právnych predpisov vzťahujúcich sa na uvedené konania.

V petite podaných sťažností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že napadnutými uzneseniami okresného súdu, ako i krajského súdu došlo k porušeniu ňou označených práv zaručených v ústave, dohovore, dodatkovom protokole a charte, zruší napadnuté uznesenia krajského súdu a vráti veci okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie a napokon aj úhradu trov konania.

Okrem toho sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd vydal v každom prípade aj dočasné opatrenie, ktorým by odložil vykonateľnosť napadnutých uznesení krajského súdu.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25

ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa už začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia, z ktorého je nepochybná právna a skutková súvislosť týchto sťažností, ako aj na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu a okresného súdu, proti ktorým tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu označených práv napadnutými uzneseniami okresného súdu

V čl. 127 ods. 1 ústavy je zakotvený princíp subsidiarity, podľa ktorého ústavný súd môže konať o namietanom porušení práv sťažovateľa a vecne sa zaoberať sťažnosťami iba vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže domáhať ochrany svojich práv pred všeobecným súdom. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda automaticky nezakladá aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri

predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany tohto základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy, prípadne iným zákonne upraveným spôsobom pred iným súdom alebo pred iným štátnym orgánom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. m. m. I. ÚS 103/02, I. ÚS 6/04, II. ÚS 122/05, IV. ÚS 179/05, IV. ÚS 243/05, II. ÚS 90/06). Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05).

Pokiaľ ide o napadnuté uznesenia okresného súdu, ústavný súd vzhľadom na už uvedené poukazuje na skutočnosť, že proti týmto bolo možné podať odvolanie ako riadny opravný prostriedok (čo sťažovateľka aj využila), a preto ňou podané sťažnosti v tejto ich časti bolo potrebné odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

3. K namietanému porušeniu označených práv napadnutými uzneseniami krajského súdu

Ústavný súd po preskúmaní predmetu týchto sťažností a v kontexte aj svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov vo vzťahu k právnemu posudzovaniu notárskych zápisníc, ako aj rozsudkov rozhodcovského súdu ako exekučných titulov koncipovaných na podklade neprijateľných podmienok v úverových zmluvách vrátane posúdenia zmlúv o úvere koncipovaných formulárovou formou ako spotrebiteľských zmlúv v nadväznosti na podmienky v nich uvedené vrátane záverov vyplývajúcich z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) vo veci Banif Plus Bank Zrt proti Csaba Cipani

a spol. sp. zn. C-472/11 z 21. februára 2013, ako aj postup všeobecných súdov v rozpore s § 57 ods. 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a krajského súdu v odvolacom konaní v rozpore s § 214 ods. 1 OSP a v neposlednom rade vo vzťahu k prejudiciálnemu konaniu. Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii a skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj v prípadoch predošlých, dospel ústavný súd k záveru, že vzhľadom na to, že sťažovateľke sú notoricky známe dôvody odmietnutia sťažností v úplne rovnakých prípadoch a ustálený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku v závislosti od predmetu napadnutých rozhodnutí všeobecných súdov a ňou použitej argumentácie bez relevantných zmien, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s odôvodnením svojich predchádzajúcich rozhodnutí (napr. sp. zn. I. ÚS 220/2011 z 9. júna 2011, sp. zn. I. ÚS 227/2012 zo 16. mája 2012, sp. zn. I. ÚS 379/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 381/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 382/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 409/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 410/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 3/2013 zo 16. januára 2013, sp. zn. I. ÚS 110/2013 z 20. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 146/2013 z 13. marca 2013, sp. zn. I. ÚS 157/2013 z 13. marca 2013, sp. zn. I. ÚS 745/2013 z 11. decembra 2013, sp. zn. I. ÚS 99/2014 z 5. marca 2014, sp. zn. I. ÚS 100/2014 z 5. marca 2014, sp. zn. I. ÚS 212/2014 zo 7. mája 2014, sp. zn. II. ÚS 473/2011 z 20. októbra 2011, II. ÚS 303/2011 z 24. augusta 2012, sp. zn. II. ÚS 337/2012 z 13. septembra 2012, sp. zn. II. ÚS 62/2013 z 30. januára 2013, sp. zn. II. ÚS 79/2013 zo 7. februára 2013, sp. zn. II. ÚS 365/2013 z 26. júna 2013, sp. zn. II. ÚS 344/2013 z 19. júna 2013, sp. zn. II. ÚS 562/2013 z 30. októbra 2013, sp. zn. III. ÚS 178/2014 zo 4. marca 2011, sp. zn. III. ÚS 242/2011 z 31. mája 2011, sp. zn. III. ÚS 397/2011 z 27. septembra 2011, sp. zn. III. ÚS 488/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. III. ÚS 7/2013 z 15. januára 2013, sp. zn. III. ÚS 453/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 173/2014 zo 4. marca 2014, sp. zn. III. ÚS 176/2014 zo 4. marca 2014, sp. zn. III. ÚS 178/2014 zo 4. marca 2014, sp. zn. III. ÚS 214/2014 z 25. marca 2014, sp. zn. III. ÚS 297/2014 z 24. apríla 2014, sp. zn. IV. ÚS 299/2012 zo 7. júna 2012, sp. zn.

IV. ÚS 467/2012 z 18. septembra 2012, sp. zn. IV. ÚS 50/2013 z 31. januára 2013, sp. zn. IV. ÚS 51/2013 z 31. januára 2013, sp. zn. IV. ÚS 52/2013 z 31. januára 2013, sp. zn. IV. ÚS 181/2014 z 20. marca 2014, sp. zn. IV. ÚS 182/2014 z 20. marca 2014, sp. zn. IV. ÚS 183/2014 z 20. marca 2014, sp. zn. IV. ÚS 186/2014 z 20. marca 2014, sp. zn. IV. ÚS 187/2014 z 20. marca 2014 atď.), ktoré skončili odmietnutím podobných a opakujúcich sa sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v takýchto a obdobných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na svoje už citované svoje rozhodnutia.

Na podporu svojej argumentácie iba upriamuje pozornosť sťažovateľky aj na rozhodnutia Súdneho dvora sp. zn. C-76/10 z 16. novembra 2010 vydané vo veci iniciovanej sťažovateľkou, ako aj na ďalšiu početnú judikatúru Súdneho dvora (napr. C-240/98 až C-244/98, C-473/00, C-168/05, C-243/08, C-40/08, C-227/08 a C-76/10) dotýkajúcu sa problematiky spotrebiteľského práva, ktoré podporujú právne závery ústavným súdom predstreté v jeho predošlých rozhodnutiach a ktoré sú aj sťažovateľke notoricky známe. V ostatnom poukazuje na najnovší rozsudok Súdneho dvora z 27. februára 2014 vo veci sp. zn. C 470/12, bod 41 (v rámci sporu, ktorého účastníkom je sťažovateľka, pozn.), v ktorom Súdny dvor výslovne deklaroval, že *„možnosť súdu skúmať nekalú povahu podmienky aj bez návrhu predstavuje vhodný prostriedok na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice 93/13, teda zabránenie tomu, aby bol jednotlivý spotrebiteľ viazaný nekalou podmienkou, a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v článku 7 tejto smernice, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok smerujúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky z 21. novembra 2002, Cofidis, C 473/00, Zb. s. I 10875, bod 32, a Mostaza Claro, C 168/05, Zb. s. I 10421, bod 25)“*.

Taktiež už len dodáva, že v súčasnom období platná právna úprava formulovaná v § 58 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ktorá bola zavedená zákonom č. 335/2012 Z. z. a je účinná od 1. januára 2013,

počíta s možnosťou nariadenia pojednávania pred rozhodnutím exekučného súdu o zastavení vedeného exekučného konania podľa § 57 ods. 1 písm. a) až j) Exekučného poriadku len ako s fakultatívnou možnosťou, a to len v prípade, že je to nevyhnutné pre objasnenie veci. K sťažovateľkou namietanému postupu všeobecných súdov podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku v spojení s § 57 ods. 5 Exekučného poriadku (právna úprava ktorá bola účinná v čase od 9. augusta 2012 do 31. decembra 2012, pozn.) ústavný súd konštatuje, že aj v prípade, ak by tento postup nebol zo strany všeobecných súdov dodržaný (nariadenie pojednávania pred vyhlásením exekúcie za neprípustnú a jej zastavenie, pozn.), nepredstavoval by také porušenie označených práv sťažovateľky, ktoré by svojou intenzitou bolo spôsobilé zasiahnuť do ňou označených práv v takom smere, aby ústavný súd mohol vysloviť ich porušenie (napr. I. ÚS 367/2014).

Ústavný súd vo svojej judikatúre stabilne uprednostňuje materiálne poňatie právneho štátu, ktoré spočíva okrem iného na interpretácii právnych predpisov z hľadiska ich účelu a zmyslu, pričom pri riešení (rozhodovaní) konkrétnych prípadov sa nesmie opomínať, že prijaté riešenie (rozhodnutie) musí byť akceptovateľné aj z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti (m. m. IV. ÚS 1/07, IV. ÚS 75/08, I. ÚS 57/07, I. ÚS 82/07, IV. ÚS 182/07, II. ÚS 410/2010). Priorizovanie formálnych požiadaviek vyplývajúcich z noriem bežného zákonodarstva (formálne poňatie právneho štátu) môže totiž v konkrétnych súdnych konaniach (alebo iných právom upravených konaniach pred orgánom verejnej moci) viesť k rozhodnutiam, ktoré budú v zjavnom rozpore s účelom a zmyslom príslušnej právnej úpravy. Inými slovami, ústavný súd predstavuje súdny orgán ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy), z čoho vyplýva, že nie je však súčasťou všeobecných súdov, ktorým preto ani nie je inštančne nadriadený. Úlohou ústavného súdu je kontrola rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, avšak len za situácie, keď svojimi rozhodnutiami zasahujú do ústavne zaručených základných práv a slobôd jednotlivca. To znamená, že ústavný súd nie je oprávnený zasahovať do rozhodovacej činnosti všeobecných súdov v prípade, keď dochádza k porušeniu bežnej zákonnosti alebo iným nesprávnostiam, ktoré svojou podstatou spočívajú v rovine podústavného práva (m. m. I. ÚS 242/07).

V kontexte uvedeného ústavný súd odmietol sťažovateľkou podané sťažnosti týkajúce sa postupu a rozhodnutí krajského súdu z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti a nedostatku právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd prihliadajúc na zásadu procesnej hospodárnosti konania sťažovateľkou podané sťažnosti odmietol bez podrobnejšieho odôvodnenia (§ 25 ods. 2 posledná veta zákona o ústavnom súde). Keďže boli sťažnosti odmietnuté, ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených nerozhodoval.

Nad rámec uvedeného ústavný súd v závere dodáva, že právny zástupca sťažovateľky aj takýmto spôsobom zahlcuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už dopredu vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom buď na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období, alebo na dôvod namietania neexistujúcich porušení základných práv a slobôd úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je to porušením buď zákonných, alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2014